

[Økonomiministeren.]

holdt jo mest smådrillerier og ikke meget sagligt, men der var dog enkelte ting af interesse, der kan give anledning til et par ord.

Som det er nævnt, blev det nu endelig kapitelfæstet, at det radikale venstre ikke har stillet nogen betingelse for samarbejde med en ren venstre-regering.

Der er et par andre ting, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen og andre inden for hans parti stadig søger at tilsløre; jeg vil gerne fjerne dette slør. Det ærede medlem brugte i dag det udtryk, at der var ingen, der forud for valget var i tvivl om, hvad venstre ville efter valget, derfor forstået en venstre-konservativ regering. Udtalelsen virker jo fuldkommen forbløffende.

Jeg skal ikke opholde mig længe ved, hvad et så prominent medlem af venstre som det ærede medlem hr. Axel Kristensen sagde om den ting. Det var den 2. februar i år under en diskussion med mig, at det ærede medlem sagde, at venstre gik til dette valg fuldkommen frit stillet med hensyn til, hvilken regering der skulle dannes. Det ærede medlem fremsatte som sin opfattelse, at han gerne så samarbejde i en regering med det konservative folkeparti. Han føjede til — hvis jeg må citere —:

„Og man kan ikke forlange, at vi skal acceptere på forhånd det standpunkt, at et parti som det konservative folkeparti, som jeg ikke er enig med i alle ting og for eksempel naturligvis er meget mere beskyttelsesvenlig end jeg nogen sinde kan acceptere — jeg kan ikke på forhånd — trods dette — forpligte mig til, at jeg ikke skulle søge al den støtte, venstre kan få hvor som helst, for den rigtige politik, som skal føres.“

Jeg har et andet meget talende udtryk for denne situation. Et andet medlem af venstre, det ærede medlem hr. Henry Christensen, var i den grad interesseret i, at der skulle være mulighed for dannelse af en ren venstre-regering med radikal støtte, at han endog i sin valgkreds lovede 2 kr. til den radikale kandidat, hvis han ville tilsige ham, at man ville være loyale over for en kommende venstre-regering. Det gjorde den radikale kandidat, hvorefter det ærede medlem hr. Henry Christensen triumferende sagde — hvis jeg må citere —:

„Jeg fastslår herefter, at der fra radikal side er tilsagn om at anbefale en ren venstre-regering, hvis der ikke kan dannes samlingsregering.“

Det er måske ikke underligt, at jeg synes, det ærede medlem hr. Henry Christensen, som jeg sætter megen pris på, så lidt slukøret ud efter de forhandlinger, der har været ført.

Den anden ting, jeg har villet sige, er, at det ærede medlem hr. Erik Eriksens udtalelser jo viste, at han ikke har kunnet påvise for vort vedkommende nogen uoverensstemmelse mellem det, vi har sagt før og efter valget. Den radiotale, jeg holdt, svarer nøje til grundlaget for den nuværende regerings dannelse. Den indeholdt ikke, så lidt som venstretalen, noget om midlertidig kriselovgivning. Vi husker, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen dengang meget rigtigt udtalte, hvad jeg ikke bebrejder ham, at det ikke var muligt forud for valget at udtale sig i enkeltheder om eventuelle ekstraordinære foranstaltninger. Men alt, hvad der fra min side blev sagt over for befolkningen, er i overensstemmelse med det grundlag, denne regering er dannet på.

Endelig et sidste eksempel, som jeg gerne vil have gentaget, fordi det vel ikke kan benægtes, at hvad der fra det radikale venstres side er sagt her i salen forud for valget, nogenlunde må tages som et udtryk for, hvad det radikale venstre mente at kunne stå inde for i den kommende tid.

Det blev sagt af mig den 11. april i år, og det står i Folketingstidende 1956-57, sp. 3976:

„... efterhånden som valget nærmer sig, er det, som om man får brug for noget, der kan øge modsætningerne. Så skal befolkningen med vold og magt bibringes den opfattelse, at den står adskilt i to uforenelige blokke, hvoraf den ene skal sejre over den anden og påtrykke den sin vilje.“

Jeg vil gerne sige meget stærkt, at det radikale venstre i den nuværende situation for landet er bestemt modstander af denne tankegang; den får man ikke vor tilslutning til. Når valget er forbi, vil vi få at se, at her går ingen vej. Hvad der så skal komme, når valget er forbi, hvilken regering der